

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 2285) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Første Næstformand (Rytter): Da Forsvarsministeren ikke kan være til Stede i Øjeblikket, skal jeg her afbryde Forhandlingerne og udsætte Tingets Møde til Kl. 14³⁰.

Mødet udsat Kl. 14⁵.

Mødet genoptaget Kl. 14³⁰.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 360 af 9. Oktober 1939 om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lodsvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2351; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 11).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kantsø: Loven af 20. Marts 1940 om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lodsvæsenet udløber med Udgangen af indeværende Maaned, og den foreslaas ved det foreliggende Lovforslag forlænget for et Aar. Det maa erkendes, at de ekstraordinære Forhold, som bevirkede den nu-gældende Lovs Vedtagelse, ikke ved senere indtrufne Begivenheder er ændret paa en saadan Maade, at Loven er blevet overflødig, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Mit Parti nærer intet Ønske om Udalgsnedsættelse, men jeg er vidende om, at man fra anden Side ønsker en kort Udalgsbehandling om Lovforslaget, og jeg skal derfor ved Forhandlingernes Slutning

stille Forslag om Nedsættelse af et Udvalg, hvis der fremsættes Ønske herom i Tinget.

Elmqvist: Loven af 9. Oktober 1939 om midlertidige Foranstaltninger vedrørende Lodsvæsenet er, som det ogsaa ved Vedtagelsen blev anført, en udpræget Bemyndigelseslov. Foruden Ret til at indføre Lodstvang giver Loven Forsvarsministeren Ret til at træffe en Række andre Foranstaltninger, derunder midlertidigt at omflytte Lodspersonale og -materiel samt foretage Afvigelser vedrørende Lodspengenes Størrelse og Fordeling. Desuden fik Ministeren Ret til at fordele Udgifterne ved alle disse Foranstaltninger mellem Staten og Rederierne.

Ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget den 4. Oktober 1939 blev der af de forskellige Ordførere, ogsaa af mig, henstillet til Ministeren at tage videst muligt Hensyn til Fiskeriet og den mindre Skibsfart, saa at disse Erhverv blev fritaget for de forøgede Udgifter, naar Lodstvang blev indført og der ifølge Lovens § 3 blev givet Ministeren Ret til at bestemme, i hvilket Omfang Udgifterne skulde afholdes af Statskassen eller helt eller delvis paalægges Skibsfarten. Der blev ligeledes over for Ministeren udtalt Ønske om at faa en Udtalelse om, hvilke af de forøgede Udgifter Ministeren vilde lægge paa den større Skibsfart, og hvilke han vilde lægge paa Statskassen. Den højtærede Forsvarsminister svarede dengang, at det var vanskeligt at give bestemt Svar paa disse Spørgsmaal; det maatte under Lovens Administration vise sig, hvorledes Ordningen skulde gennemføres, men selvfølgelig vilde der blive taget størst muligt Hensyn, navnlig til Fiskeriet og den mindre Skibsfart. Jeg fandt som Ordfører for mit Parti, at det var ganske naturligt, at Ministeren paa det daværende Tidspunkt ikke kunde svare paa Spørgsmaalet, og at Løsningen maatte findes under Lovens Administration. Men jeg finder det lige saa naturligt, at der nu, da Loven har været administreret et Aar, og da der ved Lovens Vedtagelse for et Aar siden blev rejst en Del Spørgsmaal, som dengang ikke kunde besvares tilfredsstillende, bliver givet Rigsdagen en Redegørelse for, hvordan Administrationen er forløbet.

Jeg er paa den anden Side ganske klar over, at det maaske vil være mest praktisk ikke at give denne Besvarelse her i Tinget, men i et Udvalg, og jeg vil derfor tillade mig, idet jeg tilsiger mit Partis Bistand til at gennemføre Lovforslaget meget hurtigt, at henstille til den højtærede Minister, at